

سندروم نفروتیک (نفروز)

می شود. از نشانگان دیگر سندروم نفروتیک، می توان به ادرار کف آلود، بی اشتهایی، تهوع و استفراغ، خستگی، بی حالی، رنگ پریدگی و افزایش وزن اشاره کرد.

تشخیص سندروم نفروتیک (نفروز)

تشخیص بیماری سندروم نفروتیک برپایه ی نشانه ها انجام می شود. اما آزمایشاتی نیز انجام می شود از جمله جمع آوری ادرار ۲۴ ساعته برای تشخیص وجود پروتئین، که وجود بیش از ۵۰ میلی گرم پروتئین به ازای هر کیلوگرم وزن کودک در ادرار، تشخیص را قطعی می کند. علاوه بر پروتئین، چربی و گلبول قرمز نیز ممکن است در ادرار دیده شود؛ در آزمایشات خون، کاهش آلبومین، افزایش کلسترول، گلوکز و اوره دیده می شود. بررسی فاکتورهای دفاعی بدن و هم چنین سونوگرافی و نمونه برداری از کلیه برای تشخیص انواع سندرم نفروتیک بنا به نیاز بیمار و تشخیص پزشک انجام می شود.

درمان سندروم نفروتیک

هدف از درمان، کاهش ترشح پروتئین در ادرار، جلوگیری از عفونت و کم شدن ورم است. درمان دارویی، در گام های نخست، درمان با کورتون ها آغاز می شود اصلی ترین داروی این گروه، قرص پردنیزولون است که باید طبق دستور پزشک و در زمان تعیین شده مصرف شود. بیشتر بیماران به این دارو خیلی خوب پاسخ می دهند و دفع پروتئین در دو تا سه هفته مهار می شود، اما در هنگام عود مجدد نفروتیک و عدم پاسخ بیمار به کورتون، از داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی مثل سیکلوفسفامید یا سیکلوسپورین استفاده می شود. در هنگامی که ورم شدید منجر به بروز عوارض گوارشی و تنفسی شود، از داروهای ادرار آور مثل فروزماید (لازیکس) استفاده می شود.

مجموعه ی نشانه هایی که در نتیجه آسیب به غشای پایه گلومرول های کلیه ایجاد می شود را سندروم نفروتیک (نفروز) می گویند. این اختلال در جنس مذکر شایع تر است و در هر سنی ظاهر می شود، اما در سن دو تا شش سالگی از شیوع بیشتری برخوردار است از هر صد هزار نفر کمابیش یک نفر به این بیماری مبتلا می شود.

علل و عوامل سندروم نفروتیک یا نفروز

نمونه های سندروم نفروتیک بیشتر به شکل های زیر دیده می شود:

- ۱- با علت ناشناخته
- ۲- ثانویه در پیامد اختلالاتی، مانند دیابت، لوپوس و اختلالات عروقی
- ۳- مادرزادی که بلافاصله پس از تولد بروز می کند

اگر چه علت اصلی سندروم نفروتیک نامشخص است، اما به نظر می رسد که با نارسایی در سیستم ایمنی بدن مرتبط است. عود بیماری ممکن است با بیماری های سیستم تنفسی فوقانی همراه باشد، اما صرف نظر از علت بروز بیماری، اختلال اصلی در این سندروم، افزایش نفوذپذیری دیواره مویرگ گلومرول های کلیه نسبت به آلبومین (پروتئین خون) است. به این ترتیب مقدار زیادی از پروتئین مورد لزوم بدن از کلیه ها دفع می شود.

نشانه های سندروم نفروتیک (نفروز)

دفع پروتئین (آلبومین) از کلیه، نشانه ی آزمایشگاهی آن است. با دفع پروتئین و کم شدن مقدار پروتئین و رقیق شدن خون، طبق قانون های فیزیکی آب و مایعات از جای رقیق تر به جای غلیظ تر جریان می یابد (یعنی از رگ به فضای بین بافتی) بنابراین بدن ورم می کند. شایع ترین محل های ورم، اطراف چشم، قوزک پا و بیضه در پسران است. در موارد ورم شدید، اختلالات تنفسی و اسهال نیز دیده

می شود. دست کم هفته ای یکبار کودک را باید وزن کرد. اگر کودک، کورتون دریافت می نماید از حضور وی در مکان های شلوغ و پرجمعیت و تماس با افراد مبتلا به بیماری های عفونی خودداری کنید. از قرار گرفتن پوست در معرض سرما یا گرما جلوگیری کنید. تهیه پوشاک نسبتاً گشاد از تحریک پوستی و کوتاه کردن ناخن ها از خارش و زخمی شدن پوست جلوگیری خواهد کرد. در طول مدتی که کودک ورم شدید دارد، باید در بیمارستان بستری شود چون تورم محدودیت حرکتی ایجاد می کند. مراقبت از کودک در منزل زمانی صورت می گیرد که پروتئین ادرار تا حد قابل قبولی کاهش یافته باشد. در هنگام پیدایش نشانگان عود بیماری، مانند ورم در اطراف چشم، بی اشتها، بی خستگی، تحریک پذیری، تب و... باید کودک را به نزد پزشک برد. به دلیل عود بیماری و وجود عوارض و سیر بهبودی خاص بیماری سندروم نفروتیک، پایش های دراز مدت ضروری است. برخورد شایسته ی والدین در مرحله حاد بیماری سندروم نفروتیک (نفروز)، به دلیل بروز افسردگی و گوشه گیری در کودک مبتلا لازم و ضروری است. مصرف دقیق دارو و آزمایش دوره ای ادرار از نظر وجود پروتئین و بررسی علائم اولیه لازم است.

رژیم غذایی در بیماران نفروتیک

غذا باید کم نمک و کم چرب باشد. افزایش دریافت پروتئین رژیم غذایی تنها زمانی که میزان دفع پروتئین از ادرار بیش از ۱۰ گرم در ۲۴ ساعت باشد ضرورت دارد. در غیر آن رژیم معمولی پروتئین توصیه می شود. میزان مصرف مایعات باید برابر میزان دفع در ۲۴ ساعت باشد.

پیامد بیماری نفروتیک یا نفروز

بستگی به علت بیماری و نحوه پاسخ کودک به درمان دارد. چنانچه بیمار زود به درمان پاسخ دهد و عود بیماری بسیار کم باشد، بیماری رو به بهبودی است. البته این امر نیازمند: مصرف منظم داروها، کنترل رژیم غذایی، استراحت کافی و پیگیری مداوم جواب آزمایش ها است.

پیامد بیماری نفروتیک یا نفروز

توصیه های لازم برای والدین کودک مبتلا به سندروم نفروتیک: کودک مبتلا به سندروم نفروتیک (نفروز) بیشتر بی اشتها بوده و دچار ضعف عمومی و تورم سیستم گوارشی می شود. بدینروی وادار کردن کودک به مصرف کالری کافی در پیشگیری از سوء تغذیه موثر است. غذا دادن به اندازه های کم و مکرر باید انجام گیرد. مواد معدنی و ویتامین های تکمیلی مثل ویتامین D، کلسیم و آهن بر طبق ضرورت داده